

NEWS

Képmutogató a kiállítási standon

Hogyan varázsol a digital signage a kiállításokon 36 négyzetméternyi szőnyegből olyan helyet, ahol az ember szívesen időzik

2026. június 15., Tobias Engl

Sabine 41 éves, tíz éve dolgozik egy közepes méretű gépgyártó cég B2B-marketingjén, és ez idő alatt több asztali táblát javított ki és cserélt le az utolsó pillanatban, mint amennyit szeretett volna – beleértve azt a reggelt is, amikor 9:42-kor valaki észrevette, hogy az A0-s plakáton még a régi verziószám szerepel. Ezúttal más a helyzet. A B22-es standon tegnap este óta hat képernyő lóg, és ma mind a hat azt meséli, amit Sabine reggel fél hétkor a szállodai szobából, laptopról adott át nekik.

A legnagyobb, a stand homlokzatán álló LED-fal, nyugodt, ismétlődő lejátsszási ciklust mutat: három ügyfélvélemény, egy rövid termékanimáció és egy élő számláló a világszerte leszállított gépek számáról. Senki nem áll ott a teljes ciklus végéig, az túlzás is lenne, de aki elhalad mellette, visz magával egy részletet. Egy számot. Egy arcot. A mondatot: „2003 óta 47 országban”. Ez több, mint amit a legtöbb plakát valaha is elért. A tanácsadói asztaloknál kisebb képernyők napszaktól függően mást és mást mutatnak: reggel az előadások menetrendjét, délből az állóebéd kínálatát, délután a demók időpontjait. Pontban 14 órakor a kijelző automatikusan átvált: „Hamarosan kezdődik: Sebastian a szervizcsapatból a prediktív karbantartásról – a stand közepén, 12 perc”. Sebastiannak senkit sem kell emlékeztetnie, csak készen kell állnia.

Hátul, a lounge-ban, ahol egy eszpresszógép és két kárpitozott fotel áll, egy harmadik képernyő szándékosan visszafogottan játszik diszkrét, orchideás hangulatú arculati loopot, semmi eladási nyomás. Ez a képernyő azoknak a beszélgetéseknek szól, amelyek tíz perc múlva időpont-egyeztetésbe torkollnak, vagy egy udvarias „majd jelentkezünk”-be. Mindkettő rendben van; ritka az a képernyő, amely ezt megérti. Tizenegy óra körül az egyik ügyvezető belép a standra, körülnéz, és kimondja azt a mondatot, amelyet a marketingesek ritkán hallanak: „Olyan, mintha egy tömbből faragták volna”. Sabine nem mond semmit, Sabine nem csinál semmit, reggel csak aktiválta a „Kiállítás – 1. nap” fület, amelyet két héttel korábban a 2., 3. és 4. nappal együtt készített elő.

Hat képernyő, központilag vezérelve, minden napszaknak saját terve, üzemzavar esetére előre elhelyezett vészhelyzeti dia. Ha kellene, Frankfurtból is be tudna játszani egy árváltozást egy tokiói standra, de ezt ma senkinek sem kell tudnia. Késő délután aztán eljön az a pillanat, amely egyetlen kiállítási jelentésben sem szerepel, mégis ez a valódi nyereség. Egy svéd beszerző megáll a LED-fal előtt, elolvassa az ügyfélvélemény svéd változatát – amely automatikusan jelenik meg, mert a szoftver a nyakpántja alapján felismeri –, és mond a kollégájának egy mondatot, amelynek hangsúlyából kiderül, hogy felfigyelt. Három perccel később már eszpresszó mellett ül Sebastiannal. Ez az a lead, amelyet egyetlen Excel-táblázat sem jósolt meg.

Pontosan ez a digital signage szerény művészete a kiállításokon. Nem a csarnok legnagyobb LED-faláról és nem a leghangosabb standról szól, hanem arról, hogy a megfelelő tartalom a megfelelő időben, a megfelelő helyen jelenjen meg: reggel az előadások menetrendje, délután a demók, a látogatóhoz igazodó nyelvek, nyugodt képek a lounge-ban, harsányabbak a stand homlokzatán. Minden központilag kezelhető, minden négy napon át megbízható. A háttérben pedig – csendesen, akár egy jól megtervezett stand – egy szoftver hangolja össze az egészet... napokra lebontva ütemezi a tartalmakat, világszerte szinkronban vezérli a képernyőket, automatikusan a megfelelő nyelven játssza le a tartalmakat, és vészhelyzetben másodpercek alatt felülír mindent, anélkül hogy bárkinek pendrive-val kellene végigrohannia a csarnokon.

A ScreenWay olyan digital signage-megoldásokat fejleszt, amelyek segítenek a kiállítóknak okosabban bemutatkozni, mint azt az első kiállítási nap valójában megengedné. Standok, roadshow-k, bemutatótermek, hibrid rendezvények – mindig azzal a gondolattal, hogy a végén egyetlen látogató se a képernyőt dicsérje, hanem a standot, ahol állt. Sabine csütörtök este hazautazik, és otthon azt meséli majd, hogy ez a kiállítás „meglepően nyugodt” volt. Ez nem egészen igaz, a kiállítások sosem nyugodtak, de közelebb jár az igazsághoz, mint gondolná. Senkinek sem kellett plakátokat újranyomtatnia, senkinek sem kellett a standon maradnia csak azért, hogy elmagyarázza az előadások menetrendjét, és 47 országban az élő számláló az ő közreműködése nélkül is tovább pörgött. Józanul nézve ez is a legszebb mutató, amelyet a digital signage nyújtani tud.

Arról, hogy a ScreenWay hogyan segíti a kiállítókat, rendezvényszervezőket és standépítőket megjelenésük színpadra állításában, további információt itt talál: screenway.com.